

Avrasya Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi

Dergi Web sayfası: <http://dergipark.gov.tr/adea>

ISSN 2651 – 5067

YABANCI DİL OLARAK TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE KULLANILAN WEB 2.0 ARAÇLARINA YÖNELİK ÖĞRETİCİ GÖRÜŞLERİ¹

TUTORIAL OPINIONS ON WEB 2.0 TOOLS USED IN TEACHING TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE

Nefise YILMAZ* Nurşat BİÇER Yakup ALAN*****

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Amasya Üniversitesi, mlknefes@gmail.com

**Doç. Dr. Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi, nursatbicer@gmail.com

***Doç. Dr. Kilis 7 Aralık Üniversitesi Kilisli Muallim Rifat Eğitim Fakültesi,
alanyakup@gmail.com

Referans: Yılmaz, N., Biçer, N., Alan, Y. (2022). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Kullanılan Web 2.0 Araçlarına Yönelik Öğretici Görüşleri. *Avrasya Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 26-44.

Gönderilme Tarihi: 24.10.2022

Kabul Tarihi :25.12.2022

Özet: Mart 2021 tarihinden itibaren ülkemizde görülmeye başlayan Covid-19 salgını sonucu eğitim sisteminde değişiklikler olmuştur. Yüz yüze eğitime ara verilmiş ve uzaktan eğitime geçiş yapılmıştır. Uzaktan eğitim sürecinde çevrim içi öğrenmeyi kolaylaştırabilmek için birçok web aracından destek alınmıştır. Uzaktan eğitimde yabancılara Türkçe öğretmek için de çeşitli web 2.0 araçları ders işlenişinde kullanılmaya başlanmıştır. Bu araştırmanın amacı, uzaktan eğitim sürecinde yabancı

¹ Bu çalışma, 20-22 Mayıs 2022 tarihleri arasında düzenlenen III. Uluslararası Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi Sempozyumu'nda sözlü olarak sunulan bildirinin genişletilmiş hâlidir.

dil olarak Türkçe öğretiminde kullanılan web 2.0 araçlarına yönelik öğretici görüşlerini incelemektir. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden olgubilim olarak desenlenmiştir. Çalışmada veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmıştır. Çalışma kapsamında Türkçe öğretim/dil öğretim merkezlerinde çalışan 11 öğreticiye ulaşılmıştır ve veriler toplanmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Çalışma sonucunda öğretmenlerin uzaktan eğitimde web 2.0 araçlarının kullanımının verimliliği artırdığına ancak kullanım ve internet konusunda sorunlar yaşandığına, web 2.0 araçlarıyla yapılan ölçme değerlendirmelerde geçerliğin ve güvenilirliğin sağlanamadığına yönelik görüş bildirdikleri ve uzaktan eğitim araçlarının gelişmesini, etkileşimli hâle gelmesini bekledikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan eğitim, web 2.0 araçları, yabancılara Türkçe öğretimi, çevrim içi öğrenme, online eğitim.

Abstract: As a result of the Covid-19 epidemic, which started to be seen in our country as of March 2021, there have been changes in the education system. Face-to-face education was suspended and distance education was started. In order to facilitate online learning during the distance education process, support was obtained from many web tools. In order to teach Turkish to foreigners in distance education, various web 2.0 tools have been started to be used in teaching. The purpose of this research is to examine the tutorial opinions on the web 2.0 tools used in teaching Turkish as a foreign language in the distance education process. The research was designed as phenomenology, one of the qualitative research designs. In the study, data were collected with a semi-structured interview form prepared by the researchers. Within the scope of the study, 11 lecturers working in Turkish teaching/language teaching centers were reached and data were collected. Content analysis was used in the analysis of the data. As a result of the study, it was determined that the use of web 2.0 tools in distance education increased the efficiency, but there were problems about usage and internet, the validity and reliability of the measurement and evaluations made with web 2.0 tools could not be ensured, and they expected the development of distance education tools and to become interactive.

Keywords: Distance education, web 2.0 tools, teaching Turkish as a foreign language, online learning.

1. Giriş

Salgın, savaş, deprem, sel gibi toplumsal gelişmeler toplumların yaşam şekillerini büyük ölçüde etkilemekte ve bireylerin hayat tarzlarında değişikliklere neden olabilmektedir. Toplumlar üzerinde sosyal, psikolojik, fiziksel etkileri bulunabilen bu gelişmeler birçok alanda olduğu gibi eğitim öğretim faaliyetlerinin de aksamasına veya şekillenmesine neden olabilmektedir (Şişman, 2010). 2019 yılında ortaya çıkan ve tüm dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını da başta sağlık olmak üzere turizm, eğitim ekonomisi, iletişim gibi alanlarda aksamalara sebep olmuştur. Sağlık açısından, fiziksel, duygusal ve akademik yönden bireyleri etkileyen (Burak, 2022a) salgın, içinde

bulduğumuz küresel hareketlilik çağında dünyayı durma noktasına kadar getirmiştir (Kraemer vd., 2020). Virüsün yayılma hızını azaltmak ve etkilerini en aza indirmek amacıyla birçok alanda önlemler alınmaya başlanmıştır (WHO, 2020). İnsanların kitleler halinde bir arada buldukları eğitim ortamları da salgına karşı mücadele yürütülen alanlardan biri olmuştur. Bu bağlamda ilk etapta birçok ülkede eğitim kurumları kapatılmıştır (UNESCO, 2020). Ancak okulların kapatılması farklı sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bireylerin eğitim haklarından mahrum bırakılması bu sorunların başında gelmektedir. Bu sorunu ortadan kaldırmak amacıyla da ülkeler uzaktan eğitim faaliyetlerini bir alternatif olarak düşünmeye başlamışlardır (Alan, Biçer ve Can, 2020). İlk zamanlarda yaşanan belirsizlikle birlikte farklı alternatifler bulunamadığı için birçok ülkede uzaktan eğitim faaliyetlerine geçiş süreci başlamıştır (Zhang, Wang, Yang ve Wang, 2020).

Mart 2021 itibariyle Covid-19 salgınına bağlı vakaların ülkemizde de görülmeye başlanması, bizim eğitim sistemimizi de etkilemiştir. Buna bağlı olarak Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, ülkemizdeki bütün yükseköğretim kurumlarında 16 Mart 2020 tarihinden itibaren 3 hafta süreyle eğitime ara verilmesine karar vermiştir (YÖK, 2020). 23 Mart 2020 tarihinden itibaren de imkanları olan bütün üniversitelerde uzaktan öğretim sürecinin başlamasına karar verilmiştir. Eğitimdeki bu sistem değişikliği Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesi çalışmalarına da yansımıştır. Türkçenin yabancı dil olarak öğretildiği merkezlerde de üniversitelerin internet alt yapısı, uzaktan eğitim sistemi gibi imkanları dahilinde eğitim öğretim faaliyetleri yürütülmeye çalışılmıştır. Ancak hem öğreticilerin hem öğrencilerin hem de kurumların uzaktan eğitime hazırlıksız yakalanması birtakım sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bununla birlikte teknolojik araç-gereç ve uygulamalarla yeni bir eğitim sistemi uygulanmaya başlanmış böylece eğitim öğretim faaliyetleri başka bir boyuta taşınmıştır.

Günümüz dünyasında bilginin hızlı artışı, öğrenci sayısının artması ve insanların bilinç düzeyinin artması gibi faktörler, teknolojinin eğitime adapte olmasını ve eğitim ortamlarında bu araçların kullanılmasını gerekli kılmıştır (Yücer, 2011). Bununla birlikte toplumların hayatlarını önemli ölçüde etkileyen salgın gibi olaylar ise internetin ve teknolojik aletlerin eğitimde kullanılmasını zorunlu hâle getirmiştir. Böylece bu araçların eğitim sürecinde daha fazla kullanılmasına neden olmuştur. Uzaktan eğitim sürecinin en önemli araçlarından biri olan web, bünyesinde bulunan çok sayıda uygulama sayesinde günlük gelişmelere ayak uydurabilecek şekilde tasarlanmış kolay erişilebilir, öğrenci dostu ve ekonomik uygulamalar ile kullanıcılara çok çeşitli fırsatlar sağlamaktadır (Khan, 2001). Sağladığı fırsatlar, kullanımına dair öneminin artması ve sunduğu imkanların daha da geliştirilebilmesi adına da web 2.0 kavramı ortaya çıkmıştır. Bireysel veya profesyonel öğrenme için faydalanılabilecek bir araç veya yazılım olarak tanımlanabilecek (Fadini ve Finardi, 2015) bu kavram insanların kullandıkları web ortamlarında içerik paylaşımı yapabilmesi ve ortaya yeni içerikler çıkarabilmesi anlamına gelmektedir (Karaman, Yıldırım ve Kaban, 2008).

Horzum (2010), güncel ve gelişmekte olan internet teknolojilerinden web 2.0 araçlarının, katılımlı bir ortam ve yapı oluşturmak için katılımcılara gerekli imkanları veren yeni uygulama ve hizmetleri içeren; içerisinde birçok uygulamayı gerçekleştirmeyi sağlayan araçları bulunduran teknolojilerden olduğunu belirtmiştir.

Web 2.0 araçları toplumun ve bireylerin bilgilerinin ve görüşlerinin internet ortamında daha iyi aktarımını sağlamaktadır. Ayrıca web 2.0 araçları kullanıcılara bazı kolaylıklar sağlamaktadır. Bu kolaylıklar; görüntülü ve sesli içerikler paylaşabilme, çevrimiçi etkileşimde bulunabilme, her türlü materyal paylaşabilme, içeriğini kendinin oluşturduğu günlükler hazırlayabilme, ortak bir amaç için bir araya gelebilme, sanal ortamlar içerisinde etkileşimlerde bulunabilme (Özudoğru, 2014) olarak sıralanabilir. Çukurbaşı ve Kıyıcı'ya (2018) göre de web 2.0 araçları eğitimde internet sitesi hazırlayabilme, elektronik portfolyo, blog ve forumlar oluşturabilme, video, animasyon, karikatür gibi öğeleri hazırlayabilme, ekran kaydı, ses kaydı yapabilme, sunum hazırlayabilme, dosya depolayabilme ve paylaşabilme, şema ve grafikler hazırlayabilme ve bunları paylaşabilme, sınav hazırlayabilme ve uygulayabilme gibi alanlarda kullanılabilir. Sınırlı bir kullanım alanı olmayan bu araçlar eğitimin bütün alanlarında kullanılabilir. Buna bağlı olarak ana dil veya yabancı dil öğretiminde de tercih edilmektedir.

Birçok dilin öğretiminde olduğu gibi Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde de değişen ve gelişen koşullara bağlı olarak teknolojik uygulamalar ve dijitalleşme gittikçe önem kazanmaktadır (Alan ve Biçer, 2020). Bu önem ve web 2.0'ın sağladığı imkanlar neticesinde, içinde Türkçe öğretilen ortamlarını barındıran araç veya uygulamalar kullanılmaya başlanmıştır. Öğrencilerin dil becerilerini geliştirmesi, onların daha hızlı ve etkili bir şekilde öğrenmelerini sağlaması (Peregoy ve Boyle, 2012'den akt. Ahmadi, 2018) gibi faydalar dil öğretiminde bu araçların kullanımını gerekli kılmıştır. Çünkü dil öğretilen süreçte kullanılan Web 2.0 araçlarının, bu ortamları zenginleştirme gibi etkisi vardır (Wang ve Vasquez, 2012).

Konu ile ilgili alanyazın tarandığında öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecine dair görüşlerine ve bu süreçte kullanılan web 2 araçlarına yönelik çalışmalara (Akgül, 2021; Akkaş, Baysal ve Ocak, 2020; Batıbay, 2019; Bayburtlu, 2020; Demir ve Kale, 2020; Karacaoğlu vd., 2021; Korucu ve Sezer, 2016; Özgül vd., 2020); öğretmen adaylarının veya lisans öğrencilerinin görüşünün alındığı çalışmalara (Görgülü Arı ve Hayır Kanat, 2020; Karadağ ve Yücel, 2020; Karakuş vd., 2020) ve dil öğretilen, yabancı dil olarak Türkçe öğretilen kullanılan çevrimiçi araçlara veya Türkçenin uzaktan öğretilenine yönelik çalışmalara (Altıparmak ve Özcan, 2016; Baş ve Yıldırım, 2018; Çangal, 2020; Dünder ve Kara, 2019; Görker ve İnce, 2019; İnal, 2020; Temizyürek ve Ünlü, 2015; Turhan ve Baş, 2017) rastlanılmaktadır.

Covid-19 salgın sürecinde Türkçenin yabancı dil olarak öğretilen faaliyetlerinin herhangi bir aksaklığa uğramaması ve sürecin devam ettirilebilmesi amacıyla hızlı bir şekilde çevrimiçi eğitim sürecine geçilmesi ve web 2.0 araçlarının kullanılması hem kurumlar hem öğreticiler hem de öğrenciler için çeşitli kolaylıklar ve sorunlar ortaya çıkarmıştır. Bu sorunların, sürecin en temel unsurlardan biri olan öğreticilerin görüşleri doğrultusunda tespit edilmesinin, yabancı dil olarak Türkçe öğretilen alanında çalışmalar yapan planlayıcılara, kurumlara ve öğreticilere yol gösterici olacağı düşünülmektedir. Ayrıca çalışmada ortaya çıkan sonuçların, sadece Türkçenin yabancı dil olarak öğretilenine değil dil öğretilen çalışmalarına da ışık tutması beklenmektedir.

Bu araştırmanın amacı yabancılara Türkçe öğretilen öğreticilerin uzaktan eğitimde kullandıkları web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerini tespit etmektir. Bu amaç doğrultusunda çalışmada, aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Öğreticilerin web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik yeterlikleri hakkındaki düşünceleri nelerdir?
2. Web 2.0 araçlarının eğitime katkısına yönelik öğretici görüşleri nelerdir?
3. Uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçları kullanımında karşılaşılan zorluklara yönelik öğretici görüşleri nelerdir?
4. Uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçları ile ölçme ve değerlendirme yapılmasına yönelik öğretici görüşleri nelerdir?
5. Uzaktan eğitim sürecinde kullanılan web 2.0 araçlarının daha verimli kullanılmasına yönelik öğretici önerileri nelerdir?

YÖNTEM

Çalışmanın bu bölümünde; araştırma deseni, çalışma grubu, verilerin toplanması ve verilerin analiziyle ilgili bilgilere yer verilmiştir.

Araştırma Deseni

Yabancılar Türkçe öğreten öğretmenlerin uzaktan eğitimde kullandıkları web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerinin alındığı bu çalışmada, nitel araştırma desenlerinden olgubilim kullanılmıştır. Olgubilim araştırmalarında deneyimleri bir arada toplayarak çıkarımlarda bulunma söz konusudur (Bodner ve Orgill, 2007). Bu çalışmada da Türkçe öğretmenlerinin web 2.0 araçlarıyla ilgili görüşleri alınmış ve bu görüşler bir araya getirilerek yorumlanmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, 2020-2021 eğitim-öğretim yılı içerisinde yabancı dil olarak Türkçenin öğretilmesi için çalışan öğretmenler oluşturmaktadır. 11 öğreticinin oluşturduğu çalışma grubunun belirlenmesi aşamasında kolay ulaşılabilirlik ve gönüllülük ön plandadır. Katılımcılar, amaçlı örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir durum örnekleme yöntemine göre seçilmişlerdir. Kolay ulaşılabilir durum örnekleme yöntemi pratik, hızlı ve maliyeti düşük bir yöntemdir. Araştırmacı yakın olan ve erişilmesi kolay olan bir durumu seçer (Burak, 2022b; Yıldırım ve Şimşek, 2018). Çalışma grubunda yer alan öğretmenlerle ilgili bilgilere Tablo 1’de yer verilmiştir:

Tablo 1: Çalışma Grubuna Ait Bilgiler

Çalışma Grubu		f
Cinsiyet	Erkek	7
	Kadın	4
Görev Yeri	TOGÜ TÖMER	5
	AYBÜ DİLMER	3
	Gazi Üniversitesi TÖMER	1
	Hitit Üniversitesi TÖMER	1
	Selçuk Üniversitesi TÖMER	1

Verilerin Toplanması

Çalışma kapsamında uzaktan eğitim sürecinde yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde kullanılan web 2.0 araçlarına ilişkin öğretici görüşlerini belirlemek amacıyla geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formu hazırlanırken Türkçe eğitimi alanında görev yapan 4 uzmandan görüş alınmıştır. Bu görüşler doğrultusunda görüşme formu hazırlanmıştır. Formda, yedi açık uçlu soru bulunmaktadır. Öğreticilere

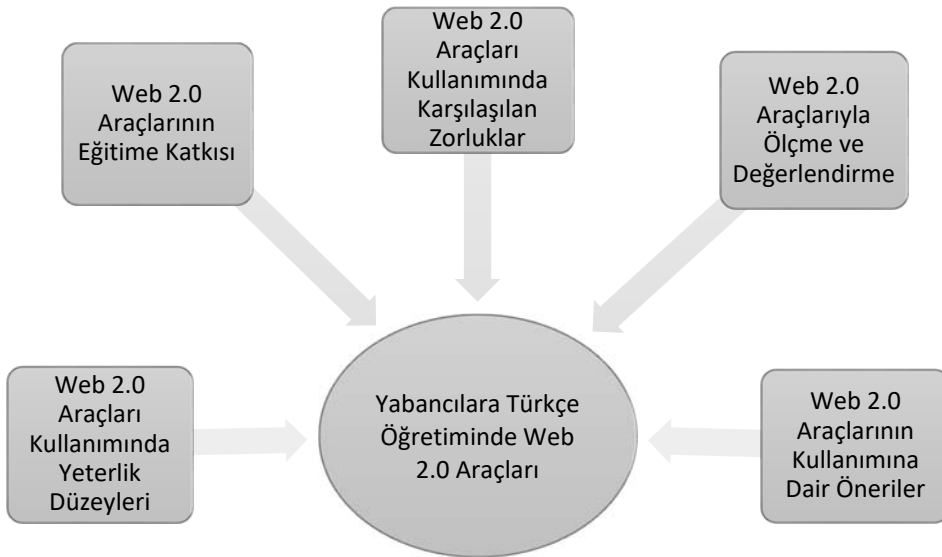
yüz yüze yapılan görüşmelerde gönüllü katılım belgeleri imzalatılmıştır. Zoom üzerinden yapılan görüşmelerde ise gönüllü katılımlarını beyan etmeleri istenmiştir. Yapılan görüşmeler ses kayıt cihazıyla ya da dijital ortamda kayıt altına alınmıştır.

Verilerin Analizi

Çalışma kapsamında elde edilen veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. İçerik analizinde, hacimli olan nitel materyal alınarak temel tutarlılıkları ve anlamları belirlemeye yönelik veri indirgeme ve anlamlandırma çabası bulunur (Patton, 2018). Veriler analiz edilirken ilk önce araştırmacılar tarafından yapıla görüşme kayıtları yazıya aktarılmıştır. Görüşme verilerinin yazıya aktarılması işleminden sonra her bir öğreticinin sorulara verdiği cevaplar incelenmiş ve ham veriler üzerinde kodlama yapılmıştır. Belirlenen kodlardan kategoriler oluşturulmuştur. Oluşturulan kodlar ve kategoriler, araştırmacılar tarafından incelenmiş ve fikir birliği oluşturularak son hâlini almıştır. Katılımcıların cevapları değiştirilmeden yazıya aktarılmıştır. Kodlanan cevapların frekans ve yüzde analizleri yapılarak bu analizler tablolaştırılmıştır. Çalışmanın güvenilirliği için araştırmacı ve uzman görüşü birliği sağlanmıştır. Kodları desteklemek için katılımcıların görüşlerinden örnek bölümler verilerek de güvenilirlik sağlanmaya çalışılmıştır. Nitel araştırmalarda çalışmanın geçerliliğinin sağlanması için toplanan verilerin şeffaf bir şekilde rapor edilmesi gerekir. Ayrıca araştırmacının sonuçlara nasıl ulaştığını açıkça belirtmesi gerekmektedir. (Yıldırım, 2018.) Bu çalışmada veri toplama ve analiz süreci şeffaf ve ayrıntılı bir şekilde sunulmuştur.

BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde, Türkçe öğreticilerinin web 2.0 araçlarının yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde kullanılmasına dair görüşlerine ilişkin veriler sunulmuştur. Öğreticilerden elde edilen görüşlerden hareketle elde edilen veriler yorumlanmış ve

bazı öğretici görüşlerine yer verilmiştir:

Şekil 1: Verilerden elde edilen temalar

Öğreticilerin, Web 2.0 Araçları Kullanımında Yeterlik Düzeyleri

Yabancı dil olarak Türkçe öğreten öğretmenlerin web 2.0 araçlarının kullanımında kendilerini nasıl gördüklerine ilişkin görüşleri Tablo 2'de verilmiştir:

Tablo 2: Web 2.0 Araçları Kullanımında Öğreticilerin Yeterliklerine İlişkin Görüşler

Kod	f
Yeterliyim	5
Kısmen yeterliyim	4
Yetersizim	2
TOPLAM	11

Tablo 2'ye göre yabancı dil olarak Türkçe öğreten öğretmenlerin büyük çoğunluğunun web 2.0 araçlarını kullanabildikleri görülmektedir. Fakat kimi öğretmenler yeterli kullanabilirken kimi öğretmenlerin kullanımı sınırlıdır. Web 2.0 araçlarını kullanmakta kendini yetersiz gören öğretmenlerin sayısı azdır. Öğreticilerden 5'i web 2.0 araçlarının kullanımında kendilerini yeterli gördüklerini ifade etmişlerdir. Bu öğretmenlerden K6'nın görüşü şöyledir:

Hani benim teknolojik aletlere aşinalığım var. Hatta vakti zamanında ben Milli Eğitimde de görev yaptım. Orada da akıllı tahtayı aktif bir şekilde kullanıyordum. Teknoloji ve web 2.0 araçlarıyla aramın iyi olduğunu söyleyebilirim.

Öğreticilerden 4'ü web 2.0 araçlarını sınırlı kullanabildiklerini ifade etmişlerdir. Bu öğretmenlerden K7'nin görüşü şöyledir:

Tabii ki, hepsine hâkim değilim. Yani yüzden fazla araç var. Bu yüzden fazla aracın neredeyse yüz tanesi yabancı dil öğretiminde kullanılabilir mahiyette. Her bir beceriye yönelik farklı web araçları var. Ama ben kısır, sınırlı sayıda kullanabiliyorum. Nasıl? Mesela aktif olarak Zoom'u kullanıyoruz.

K8 web 2.0 araçlarının kullanımında kendinin sınırlı kullanabildiğini şu sözlerle dile getirmiştir:

Derslerimde de teknolojiden yararlanan bir insanım. Hani Z Kitap'tan falan uzaktan eğitime geçmeden önce de faydalanıyordum. Ancak... Yani dediğim gibi sadece ihtiyaç duyduğum alanlarda, ihtiyaç duyduğum web 2.0 araçlarını kullanmayı biliyorum. İşte bunlar neler? Kahoot mesela. Puzzle ya da işte Google Form.

Öğreticilerden 2 kişi, web 2.0 araçları kullanımında kendilerini yetersiz gördüklerini belirtmişlerdir. Bu öğretmenlerden K1'in görüşü aşağıda verilmiştir:

Web 2.0 araçlarının kullanımında şu anda çok yeterli olduğum söylenemez. Biz de aslında bu pandemi süreci ile tanışmış olduk. Yani daha önceden de daha az çok biliyorduk ama bu kadar etkin bir şekilde pandemi sürecinde kullanmaya başladık. Tabii ki de zorlanıyoruz, yavaş yavaş öğrenmeye başlıyoruz biz de. Ama çok yeterli olduğum söylenemez tabii ki de.

Web 2.0 Araçlarının Eğitime Katkısı

Uzaktan eğitim sürecinde kullanılan web 2.0 araçlarının eğitime olan katkısına yönelik öğretici görüşlerine Tablo 3'te yer verilmiştir:

Tablo 3: Etkin Kullanıldığında Web 2.0 Araçlarının Eğitimde Sağladığı Yararlara İlişkin Görüşler

Kod	f
Verimliliği artırma	5
Kalıcı öğrenmeyi sağlama	3
Pratiklik kazandırma	3
Öğrenme-öğretme tarzında değişim sağlama	3
Ders dışında da öğrenciye yarar sağlama	2
Etkileşimi artırma	1
Öğrenme isteğini artırma	1
Dikkat çekme	1
TOPLAM	19

Öğreticilerden 5'i uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarının eğitimde daha etkin kullanılmasının verimliliği arttırdığı görüşündedir. Bu düşünceye sahip olan öğretici K3'ün görüşü şöyledir:

Bizim kendi yaptığımız seminerlerden de bu konuda oldukça yoğun bilgilendirildik, bilgi aldık. Denedik, test ettik. Bayağı bu dönemde arttı kullanım. Öğrenciler de... Çoğu yeni tanıştı. Tabii onların haberi yoktu. Bu tarz uygulamaların... Yani bayağı etkinlik açısından verimli oldu. Bu dönemin faydalarından biri de bu. Bu araçlarla, web 2.0 araçları ile tanıştık. Yani daha önceden de aslında kullanıyorduk ama bu kadar fazla değildi, yoğunlukta değildi.

Öğreticilerden K6, K8 ve K9 uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarının eğitimde etkin kullanılmasını öğretici olarak ifade etmişlerdir. Öğreticilerden K8'in görüşü şöyledir:

Gerçekten büyük kolaylık. Öğretimin kalıcılığı için, öğrenci motivasyonunu yüksek tutmak için bir şekilde yani... Çünkü dil dediğimiz şey, biliyorsunuz çabuk unutulmuş bir şey. Yani kalıcı olması... Sadece dinleyerek kalıcı hale gelmez. Öğrencinin beş duyusuna da neredeyse hitap etmeniz gerekir. Yani birden çok duyuya hitap etmesi gerekir. Çok uyarılı bir öğretim ortamı oluşturmak gerekir. Dolayısıyla bunu bilgisayar ekranında yapabilmek ancak bu bahsettiğimiz araçlarla mümkün olabiliyor. Bu yüzden de faydalanmamız gerek.

Öğreticilerden 3'ü uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarının eğitimde etkin kullanılmasının derslerde pratiklik sağladığını düşünmektedir. Bu düşünceye sahip K5'in görüşleri şu şekildedir:

Web 2.0 araçları pratik oluyor. Yani, ders esnasında çok pratik oluyor. Eğer güzel bir planlama yapılırsa hangi aracın, hangi konuda ya da hangi etkinlikte, hangi beceride kullanıldığı güzel bir şekilde planlanırsa çok iyi olacağını düşünüyorum.

Web 2.0 Araçları Kullanımında Karşılaşılan Zorluklar

Öğreticilerin uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçları kullanımında ne tür zorluklarla karşılaştıklarına ilişkin veriler Tablo 4'te sunulmuştur:

Tablo 4: Web 2.0 Araçları Kullanımında Ortaya Çıkan Sorunlara İlişkin Görüşler

Kod	f
Öğrencilerin web araçlarını kullanamaması	11
İnternet sorunu	7
Uygulama seçiminde zorlanma	2
Öğrencilerin derse dahil olmaması	2
Araç gereç eksikliği	2
Öğrencilerin disiplinsiz davranması	1
Ücretli uygulamalara erişememe	1
TOPLAM	26

Tablo 4'e bakıldığında öğreticilerin uzaktan eğitim sürecinde en çok öğrencilerin web 2.0 araçlarını kullanamaması ve internet konularında zorluklar yaşadığı görülmektedir. Bu görüşlerin dışında öğreticilerin; uygulama seçiminde zorlanma, öğrencilerin derse dahil olmaması, teknik alet eksikliği, öğrencilerin güvenlik duvarına saldırmaları, ücretli uygulamalara erişememe gibi sorunları yaşadıkları da tespit edilmiştir. Web araçlarını kullanamama sorunu ile karşılaşanlardan biri olan K5'in görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

En büyük zorluk, öğrencinin bu web 2.0 araçlarını kullanmakta zorluk çekmesi. En büyük zorluğumuz bu zaten. Çünkü herkesin teknoloji bilgi seviyesi aynı seviyede olmuyor, aynı şekilde olmuyor.

İnternet sorunu yaşadıkları görüşünde bulunanlardan K10'un ifadesi şu şekildedir:

Bu sene dersler uzaktan yürütüldü. Burslu, YTB'nin burslandığı öğrenciler, farklı coğrafyalardalar ve genellikle mağdur coğrafyalarda öğrenciler. İşte Afganistan'ın bir dağ köyünde, Irak'ın bir köyünde, Afrika'nın herhangi bir ülkesinde... İnternet altyapısının zayıf olduğu yerde, bilgisayar olmayan öğrenciler. Olanların gerçekten güncel... Şu an bizim kullandığımız bu sistemler sürekli güncelleniyor ve en üst teknolojiye uyumlu hale getiriliyor. Ama oradaki teknoloji o kadar ilerlemediyse sistem kasılmaya başlıyor.

Saat farkı sorunu ile karşılaşanlardan K8'in görüşü ise şöyledir:

Zaten öğrencilerin birçoğunun teknolojik olarak altyapısı zayıf. Afrika'dalar işte... Yani bizim şu anda öğrencilerimizin birçoğu Türkiye'de değil zaten. Saat farkından dolayı falan da bizim sıkıntılarımız oluyor.

Web 2.0 Araçlarıyla Ölçme ve Değerlendirme

Öğreticilerin uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçları ile ölçme ve değerlendirme yapılması hakkındaki düşünceleri Tablo 5'te gösterilmiştir:

Tablo 5: Ölçme ve Değerlendirmede Web 2.0 Araçlarının Kullanımına Yönelik Görüşler

Kod	f
Geçerlik ve güvenilirlik sorunu	6
Kopya çekilmesi	4
Hızlı sonuç alma	3

Dil becerilerinin değerlendirilmesinde zorlanma	2
Yerine başka birini sokma	1
Öğrencinin odaklanma problemi yaşaması	1
TOPLAM	17

Tablo 5 öğretmenlerin uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarıyla ölçme ve değerlendirme yapılmasına ilişkin görüşlerini yansıtmaktadır. Tabloya göre öğretmenlerin web 2.0 araçlarıyla ölçme değerlendirme yapmayla ilgili olumlu ve olumsuz görüşlerinin olduğu görülmektedir. Öğretmenlerin 6'sı web 2.0 araçlarıyla ölçme ve değerlendirme yapıldığında geçerlik ve güvenilirlik sağlanmadığı yönünde görüş belirtmişlerdir. Bu öğretmenlerden K11'in görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

Biz önceden bazı denemeler yaptık. Google Form üzerinden testler yaptık. Ama güvenilirlik açısından yeterli değil.

Uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarıyla ölçme ve değerlendirme yapılmasında kopya çekiminin de çok fazla olduğu öğretmenler tarafından belirtilmiştir. Bu öğretmenlerden K10'un görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

Biz bir bilgisayardan sınav yapmaya çalışırken öğrenciler başka bir cihazdan yardım alma girişiminde bulundular. Tabii yine teknolojinin bu eksiklerini teknolojiyle kapatan uygulamalar da var.

Öğretmenlerin 3'ü web 2.0 araçlarıyla ölçme ve değerlendirme yapıldığında hızlı sonuç alındığı görüşündedir. Bu öğretmenlerden K3'ün görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

Google Forms bize yardım etti bu süreçte. Tabii, hız açısından katkısı oldu. Öğrenciler diğer yöntemlerde biraz zorlandılar ama Google Form onlara büyük bir kolaylık sağladı. Bu da teknolojilerin faydalarından biriydi eğitimde.

Öğretmenlerden 2'si web 2.0 araçlarıyla ölçme ve değerlendirme yapılırken dil becerilerinin ölçülmesinde zorlandıklarını belirtmişlerdir. Bu öğretmenlerden K8'in görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

Konuşma becerisinin geliştirilmesinde bu araçların eksik olduğunu düşünüyorum. Yazmada da hakeza yine bizim dönüt vermemiz gerekiyor. Yani direkt sistemsal bir düzeltme imkânı olmuyor. Bu iki anlatma becerilerini de web 2.0 araçlarının yeterli olmadığını düşünüyorum.

Web 2.0 Araçlarından Daha Çok Verim Almak İçin Öneriler

Öğretmenlerin, uzaktan eğitim sürecinde kullanılan web 2.0 araçlarından daha çok verim almak için sunmuş oldukları öneriler Tablo 6'da gösterilmiştir.

Tablo 6: Uzaktan Eğitim Sürecinde Verimi Artırmak İçin Sunulan Öneriler

Kod	f
Uygulamalar geliştirilmeli	6
Etkileşim artırılmalı	4
Altyapı güçlendirilmeli	3
Eğiticilere hizmet içi eğitimler verilmeli	3
Uygulamaların dil seçenekleri artırılmalı	1
Kapsamlı müfredat oluşturulmalı	1
Uygulamalar ücretsiz/makul ücretli olmalı	1

"Uzaktan eğitim sürecinde kullandığınız web 2.0 araçlarından daha çok verim almak için ne neler önerirsiniz?" sorusuna birçok farklı görüş sunulmuştur. Tablo 6'ya baktığımızda öğretmenlerin web 2.0 araçlarından daha çok verim almak için uygulama geliştirme önerisinde buldukları görülmektedir. Bu öğretmenlerden K6'nın görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

EBA'da öğrencinin oraya yüklenen bir etkinliği ne kadar okuduğu, ne kadarını yaptığı ve ne kadarını tamamladığını görebiliyorsunuz. Ama mesela kullandığımız Moodle sisteminde öyle bir seçenek yok, öğrenci o etkinliği gördüğü anda sadece sisteme girmiş olarak kabul ediyor. Biz öğrenciyi o etkinliği tamamladı olarak düşünüyoruz, kabul ediyoruz. Aslında biraz sonuç odaklı bir web tabanlı izleme süreci söz konusu. Hâlbuki dil öğretiminde biraz sürecinde izlenmesi gerektiği kanaatindeyim. Bunun eksik olduğunu düşünüyorum. Öğrencilerin ilgili etkinlikleri ne kadar sürede yaptıkları ya da ilgili çalışmalarını ne kadar sürede tamamladıkları... Örnek veriyorum, biz video yüklüyoruz. Videoyu açtığı anda izledi olarak varsayıyor. Bu videoyu tam izleyip izlemediğini bilemiyoruz. Bu da önemli bir husus. O yüzden biraz daha öğrencinin öğrenme süreçlerinin ya da öğrenmeye geri dönük süreçlerinin...Sürece dönük kısmı daha iyi gözlemleyebildiğimiz web tabanının olması bence bir ihtiyaç.

Öğreticilerin 4'ü etkileşimi artırma önerisinde bulunmuşlardır. Bu öğretmenlerden K10'un görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

İşte etkileşim biraz daha fazla olsa, anlık giriş çıkışlar da olsa. Çünkü web 2.0 araçlarında çoğunlukla önceden bir girdi sağlıyorsunuz ve onu öğrenciye sunuyorsunuz. Sonrasında siz ekstrasından bir etkileşime gidebilirsiniz benzeri bir araçla. Uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarından daha çok verim almak için öğreticinin eğitimi görüşünde bulunan 3 öğreticiden biri olan K1'in görüşüne aşağıda yer verilmiştir:

Bir kere öğreticilerin daha fazla eğitim alması gerektiğini düşünüyorum. Yani çünkü çok yeni bir alan uzaktan eğitim. Çok yeni bir alan. Öğreticilerin eğitilmesi lazım. Daha sonra öğreticilerin bunu uygulamalı olarak öğrenmesi lazım.

Dil opsiyonlarının artması, yazılımcının alan uzmanlarıyla çalışması, yapay zekanın web 2.0 araçlarına entegrasyonu, teknik aletlerin güçlendirilmesi, kapsamlı müfredat oluşturulması, uygulamaların ücretsiz veya makul ücretli olması, daha fazla araştırma çalışması, alanda birlik oluşması ve yönlendirmelerin daha açık olması da öğretmenlerin sunmuş olduğu diğer görüşlerdir.

Sonuç ve Tartışma

Bu çalışmada, Türkçe öğretim merkezlerinde ve dil merkezlerinde çalışan Türkçe öğretmenlerinin uzaktan eğitimde web 2.0 araçlarının kullanılmasına dair görüşleri incelenmiştir. Araştırma kapsamında toplanan nitel verilerin analizi yapılmış ve bulgular ortaya konulmuştur. Bulgulardan yola çıkarak tartışma, sonuç ve önerilere ulaşılmıştır.

Pandemi süreciyle birlikte eğitim-öğretim faaliyetlerini uzaktan gerçekleştiren öğretmenler; Zoom, Teams, Hangouts, Meet, Skype gibi çeşitli uygulama veya araçlarla faaliyetlerini devam ettirmeye çalışmışlardır (Demir ve Kale 2020). Bu durum, eğitim

öğretim faaliyetlerinin devamını sağlamakla yükümlü olan öğretmenlerin daha fazla web 2.0 araçlarını kullanmaya başladıklarının göstergesidir. İnal ve Arslanbaş (2021) tarafından yapılan çalışmada da öğretmenlerin pandemiyle birlikte iş birliği öğrenmeyi sağlamak, dört temel dil becerisini kalıcı bir şekilde kazandırmak için web 2.0 araçlarına daha fazla yöneldiği ve derslerde kullanımını artırdığı sonucuna varmışlardır. Web araçlarını kullanmak ve eğitim faaliyetlerini devam ettirebilmek için de öğretmenlerin bu araçları kullanabilme konusunda yeterli düzeyde olmaları gerekmektedir. Yabancı dil olarak Türkçe öğreten öğretmenlerin web 2.0 araçları kullanımında yeterlilik düzeyleri incelendiğinde, öğretmenlerin önemli kısmının (f=5) yeterli düzeyde kullanıma sahip olduğu belirlenmiştir. Öğretmenlerin bir kısmının ise (f=4) sınırlı yeterlilikte kullanabildiği tespit edilmiştir. Göker ve İnce (2019), çalışmada katılımcıların teknoloji tabanlı materyallere ulaşılması bağlamında problem yaşamayacaklarını belirlemişlerdir. Bu bağlamda öğretmenler teknoloji tabanlı materyallere ulaşabilmekte ve web 2.0 araçlarını kullanabilmektedir.

Öğretmenler, uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarının eğitimde daha etkin kullanılmasının verimliliği artırdığı görüşündedir. Görker ve İnce (2019), bir web 2.0 aracı olan 3 Dakikada Türkçe ile "belirtme durumu" konusunu öğrenenlerin, geleneksel yöntemle öğrenenlere oranla daha yüksek akademik başarı elde ettiğini ortaya koymuştur. Akgül (2021) de öğretmenlerin, zaman ve mekân avantajı sağlaması bakımından uzaktan eğitimi olumlu gördüğünü tespit etmiştir. Görgülü Arı ve Hayır Kanat (2020) da benzer şekilde, uzaktan eğitimde derslerin tekrar dinlenebilmesinin bir avantaj olarak görüldüğünü belirtmektedir.

Uzaktan eğitimde web 2.0 araçlarının kullanımında en çok yaşanan zorlukların başında web 2.0 araçlarını kullanamama problemi ve internet sorunu vardır. Karakuş vd. (2020) tarafından yapılan çalışmada da uzaktan eğitim sürecinde etkileşimin sınırlı kalması, teknik sorunlarla karşılaşılabilmesi, belli düzeyde teknolojik altyapıya ve bilgiye sahip olunabilmesi gibi sorunlarla karşılaşıldığı belirtilmektedir. Görgülü Arı ve Hayır Kanat (2020) da teknik aksaklıkların yaşanması, disiplinsizliğin olması, öğrencilerin pasif kalması, etkileşim ve iletişim sorunlarının yaşanması, öğrencileri takip etmenin zorlaşması gibi sorunların yaşandığını tespit etmişlerdir. Bayburtlu (2020) da çalışmasında uzaktan eğitimde bağlantı sorunlarının oluşmasından kaynaklı sorunların olduğunu tespit etmiştir.

Öğretmenler, uzaktan eğitim sürecinde web 2.0 araçlarıyla ölçme ve değerlendirme yapılmasında geçerlik ve güvenilirliğin sağlanamadığı görüşünde bulunmuşlardır. Ölçme ve değerlendirmeye yönelik pek çok olumsuz görüş olmasına karşın hızlı sonuç verdiği için olumlu görüş de bulunmaktadır. Solmaz (2018), çalışmada uzaktan Türkçe öğreten öğretmenler için alternatif ölçme-değerlendirme araçlarının kullanılması gerektiğinden bahsetmektedir. Moyo'ya (2020) göre de üniversiteler bazı modüller için çevrimiçi öğretime başlamış olsalar da uygulamaları değerlendirme sorununu çözenin yollarını henüz bulamamıştır.

Öğretmenler, uzaktan eğitimde web 2.0 araçlarından daha çok verim almak için uygulama geliştirme önerisinde bulunmuşlardır. Alan ve Can (2021) ve Gök ve Karademir (2020) tarafından yapılan çalışmada da benzer sonuçlara rastlamak mümkündür. Benzer şekilde Gençoğlu ve Çiftçi (2020) de uzaktan eğitimin daha etkili

ve başarılı bir şekilde yürütülebilmesi için gerekli teknik altyapının oluşturulması gerektiğini bildirmektedir.

Türkçeyi yabancı dil olarak öğreten öğretim elemanlarının uzaktan eğitimde kullanılan web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerinin alındığı bu çalışmada, öğretmenlerin web araçlarını kullanarak gerçekleştirdikleri derslerde bazı sorunlar yaşadığı; ancak genel anlamda bu derslerden verim aldıkları ve bu araçların geliştirilerek kullanılmaya devam etmesi gerektiği gibi görüşlerinin olduğu tespit edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgular neticesinde şu öneriler sunulabilir:

- Öğreticilerin bu araçlardan tam olarak faydalanabilmeleri ve tam verim alınabilmesi için web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik öğreticinin eğitimi programlarının sayısı artırılmalıdır.
- Eğitimciler de hem çeşitli etkinliklere katılarak hem de pratik yaparak web 2.0 araçlarının kullanımında kendilerini geliştirmelidir.
- Uzaktan eğitim uygulamalarında kullanılacak yerli yazılımların sayısı artırılmalıdır.
- Eğitim kurumları, ücretli web 2.0 uygulamalarını satın alarak öğretmenlerin hizmetine sunmalıdır.
- Yabancılar Türkçe öğretiminde kullanılan web 2.0 araçlarına yönelik deneysel araştırmaların sayısı artırılmalıdır.

Kaynakça

- Ahmadi, M. R. (2018). The use of technology in English language learning: A literature review. *International Journal of Research in English Education (IJREE)*, 3(2), 115-125.
- Akgül, G. (2021). Sosyal bilgiler öğretmenlerinin, ortaokul öğrencilerinin ve öğrenci velilerinin pandemi sürecindeki uzaktan eğitime ilişkin görüşleri. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Uşak: Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
- Akkaş Baykal, E. ve Ocak, G. (2020). Covid-19 salgını sonrasında okul kavramındaki paradigma değişimine ve okulların yeniden açılmasına ilişkin öğretmen görüşleri. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 18(2), 676-705.
- Alan, Y. ve Biçer, N. (2020). İlkokul öğrencilerine Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde web uygulamaları ve interaktif ortamlar. İçinde F. M. Ciğerci (Ed.), *İlkokul öğrencilerine Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi*. PEGEM Akademi.
- Alan, Y., Biçer, N. ve Can, F. (2020). Perspectives of pre-service teachers on distance education: Covid-19 process. *Revista Argentina de Clínica Psicológica*, 29(5), 1972-1984. <https://doi.org/10.24205/03276716.2020.1193>
- Alan, Y. ve Can, F. (2021) covid-19 salgını döneminde öğretmen olmak: Türkçe öğretmenlerinin görüşleri. *Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 72, 541-562
- Altıparmak, H. M. ve Özcan, Ş. (2016). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde temel yaşam alanlarından hareketle bilgisayar destekli bir kaynak önerisi: görsel senaryo. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(34), 68-77.
- Baş, B. ve Yıldırım, T. (2018). Yabancılara Türkçe öğretiminde teknoloji entegrasyonu. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 6(3), 827-839.
- Batıbay, E. F. (2019). Web 2.0 uygulamalarının Türkçe dersinde motivasyona ve başarıya etkisi: Kahoot örneği. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi), Hacettepe Üniversitesi.
- Bayburtlu, Y. S. (2020). Covid-19 Pandemi dönemi uzaktan eğitim sürecinde öğretmen görüşlerine göre Türkçe eğitimi. *Turkish Studies*, 15(4), 131-151.
- Bodner, G. M. ve Orgill, M. (2007). *Theoretical frameworks for research in chemistry/science education* (1. bs). Pearson Prentice Hall.
- Burak, D. (2022a) The effect of risk and protective factors on primary school students' COVID-19 anxiety: back to school after the pandemic. *Child Indicators Research*. <https://doi.org/10.1007/s12187-022-09971-z>

- Burak, D. (2022b). Örnekleme yöntemleri. H. Tabak, B. Aksu Dünya ve F. Şahin (Eds.) *Eğitimde araştırma yöntemleri* içinde (ss. 125-153). Pegem Akademi.
- Çangal, Ö. (2020). Yabancılara Türkçe öğretiminde sosyal medya kullanımının yazma becerisine etkisine yönelik öğrenici görüşleri. *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 52-61.
- Çukurbaşı, B. ve Kıyıcı, M. (2018). Öğretmen adaylarının öğretimde internet teknolojilerini kullanmaya yönelik tercihlerindeki değişimin incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 26(3), 765-776. DOI: 10.24106/kefdergi.413325
- Demir, S. ve Kale M. (2020). Öğretmen görüşlerine göre, Covid-19 küresel salgını döneminde gerçekleştirilen uzaktan eğitim sürecinin değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 15(8), 3445-3470.
- Dündar, Ş. N. ve Kara, M. (2019). Yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde dijital platformların kullanılmasına yönelik öğretmenlerin görüşleri. *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum Eğitim Bilimleri ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(24), 557-579.
- Fadini, K. ve Finardı, K. (2015). Web 2.0 tools for the L2 class. *In International Conference on Education and New Developments* (pp. 603-607).
- Gençoğlu, C. ve Çiftçi, M. (2020). Covid-19 salgınında eğitim: Türkiye üzerinden bir analiz. *Tarih Okulu Dergisi*, 46, 1648-1673.
- Gök, V. ve Karademir, F. (2020). Yabancılara Türkçe öğretimi için oluşturulmuş eğitsel web sitelerinin kullanılabilirlik ve öğretici görüşleri açısından değerlendirilmesi. *Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(2), 300-317.
- Göker, M. ve İnce, B. (2019). Web 2.0 araçlarının yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde kullanımı ve akademik başarıya etkisi. *Turkophone*, 6(1), 12-22.
- Görgülü Arı, A. ve Hayır Kanat. M. (2020). Covid-19 (koronavirüs) üzerine öğretmen adaylarının görüşleri. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Salgın Hastalıklar Özel Sayısı, 459-492
- Gücüköğlu, B. ve Türker, F. M. (2015). Yabancı dil olarak web tabanlı Türkçe öğretiminde materyal hazırlama süreci. *Electronic Turkish Studies*, 10(15).
- Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanım sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 603-634.
- İnal, E. (2020). Yabancı dil olarak Türkçe öğreticilerinin eğitim teknolojisi standartları ile ilgili öz yeterliklerinin incelenmesi. *Turkophone*, 7(1), 37-54.
- İnal, E. ve Arslanbaş, F. (2021). Türkçenin yabancı dil olarak uzaktan öğretiminde iletişim odaklı web 2.0 araçları ve uygulama örnekleri. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Özel Sayısı*, 228-249. DOI: 10.35675/befdergi.850781

- Karacaoğlu, M. Ö.; Karakuş, N.; Esendemir, N. ve Ucuzsatar, N. (2021). Uzaktan eğitim üzerine bir araştırma: "Türkçe öğretmenleriyle mülakatlar". *International Journal of Language Academy*, 9(1), 124-144.
- Karadağ, E. ve Yücel, C. (2020). Yeni tip koronavirüs pandemisi döneminde üniversitelerde uzaktan eğitim: Lisans öğrencileri kapsamında bir değerlendirme çalışması. *Yükseköğretim Dergisi*, 10(2), 181-192.
- Karaman, S., Yıldırım, S. ve Kaban, A. (2008). Öğrenme 2.0 yaygınlaşıyor: Web 2.0 uygulamalarının eğitimde kullanımına ilişkin araştırmalar ve sonuçları. *XIII. Türkiye'de İnternet Konferansı Bildirileri*. 22-23 Aralık 2008 ODTÜ, Ankara.
- Karakuş, N., Ucuzsatar, N., Karacaoğlu, M. Ö., Esendemir, N. ve Bayraktar, D. (2020). Türkçe öğretmeni adaylarının uzaktan eğitime yönelik görüşleri. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 19, 220-241.
- Khan, B. H. (2001). *Web-based training. Educational Technology*. Publications (Englewood Cliffs NJ).
- Korucu, A. T. ve Sezer, C. (2016). Web 2.0 teknolojilerini kullanma sıklığının ders başarısı üzerindeki etkisine yönelik öğretmen görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 5(2).
- Kraemer, M. U. G., Yang, C.-H., Gutierrez, B., Wu, C.-H., Klein, B., Pigott, D. M., Covid, O., Hanage, W. P., Brownstein, J. S., Layan, M., Vespignani, A., Tian, H., Dye, C., Pybus, O. G., & Scarpino, S. V. (2020). The effect of human mobility and control measures on the COVID-19 epidemic in China. *Science*, 368(6490), 1-5. <https://doi.org/10.1126/science.abb4218>
- Lee, K. (2020). Who opens online distance education, to whom, and for what? *Distance Education*, 41(2), 186-200. <https://doi.org/10.1080/01587919.2020.1757404>
- Moyo, N. (2020). COVID-19 and the future of practicum in teacher education in Zimbabwe: rethinking the 'new normal' in quality assurance for teacher certification. *Journal of Education for Teaching*, 1(10). <https://doi.org/10.1080/02607476.2020.1802702>
- Özgül, E.; Ceran, D. ve Yıldız, D. (2020). Uzaktan eğitimle yapılan Türkçe dersinin öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Millî Eğitim*, 49(1), 395-412.
- Özudoğru, Ş. (2014). Bir web 2.0 uygulaması olarak bloglar: blogların dinamikleri ve blog alemi. *Turkish Online Journal of Design Art and Communication*, 4 (1), 36-50.
- Patton, M. Q. (2018). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri*. Pegem Akademi Yayıncılık.
- Solmaz, O. (2018). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde teknoloji tabanlı öğretim materyalleri: web maceraları. 10.08.2022 tarihinde https://www.researchgate.net/publication/323726091_Yabancı_Dil_Olarak

[_Turkce Ogretiminde Teknoloji Tabanlı Ogretim Materyalleri Web Mace
ralari Technology-
Based Teaching Materials in Teaching Turkish as a Foreign Language
Webquests](#) adresinden edinilmiştir.

- Şişman, M. (2010). *Eğitim bilimlerine giriş*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Temizyürek, F. ve Ünlü, O. N. (2015). Dil öğretiminde teknolojinin materyal olarak kullanımına bir örnek: "flipped classroom". *Bartın University Journal of Faculty of Education*, 4(1), 64-72.
- Turhan, O. ve Baş, B. (2017). Yabancılara Türkçe öğretiminde yazma becerisine yönelik web 2.0 araçları: poll everywhere örneği. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(3), 1233-1248.
- UNESCO. (2020b). COVID-19 educational disruption and response. <https://en.unesco.org/covid19/educationresp>
- Wang, S. ve Vasquez, C. (2012). Web 2.0 and second language learning: What does the research tell us?. *Calico Journal*, 29(3), 412-430.
- World Health Organization (WHO). (2020). Coronavirus disease (Covid-2019) press briefings. <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/media-resources/press-briefings>.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık
- YÖK. (2020). Küresel salgında yeni normalleşme süreci. <https://www.yok.gov.tr/Documents/Yayinlar/Yayinlarimiz/2020/kuresel-salginda-yeni-normallesme-sureci-2020.pdf>
- Yücer, S. (2011). İnternet yoluyla Türkçe öğretimi ve sorunları. *Gazi Üniversitesi Türkçe Araştırmaları Akademik Öğrenci Dergisi*, 1(1), 132-143.
- Zhang, W., Wang, Y., Yang, L., & Wang, C. (2020). Suspending classes without stopping learning: China's education emergency management policy in the Covid-19 outbreak. *Journal of Risk and Financial Management*, 13(3), 1-6. <https://doi.org/10.3390/jrfm13030055>

Extended Abstract

Purpose of the research

In order to prevent any disruption in teaching Turkish as a foreign language during the Covid-19 epidemic process and to continue the process, the rapid transition to the online education process and the use of web 2.0 tools have created various conveniences and problems for both institutions, teachers and students. The aim of this research is to determine the opinions of the instructors who teach Turkish to foreigners about the web 2.0 tools they use in distance education.

Method

Phenomenology, one of the qualitative research designs, was used in this study in which the opinions of the teachers who teach Turkish to foreigners about the web 2.0 tools they use in distance education were taken. The study group of the research consists of experts working to teach Turkish as a foreign language in the 2020-2021 academic year. There are five TOGU TÖMER, three AYBÜ DİLMER, one Selçuk University TÖMER, one Hitit University TÖMER and one Gazi University TÖMER lecturer in the group consisting of 11 lecturers. Participants were selected according to the easily accessible case sampling method, one of the purposive sampling methods. Within the scope of the study, a semi-structured interview form with open-ended questions developed to determine the instructive views of web 2.0 tools used in teaching Turkish as a foreign language in the distance education process was used. The obtained data were analyzed by content analysis technique.

Results

According to the data obtained in the study, it is seen that the majority of the teachers who teach Turkish as a foreign language can use web 2.0 tools. However, while some tutorials can be used adequately, the use of some tutorials is limited. The number of instructors who consider themselves incompetent in using web 2.0 tools is few.

Tutorials for the contribution of web 2.0 tools to education; They expressed opinions such as increasing productivity, providing permanent learning, providing practicality, changing the learning-teaching style, benefiting students outside the classroom, increasing interaction, increasing motivation to learn, and attracting attention.

Regarding the difficulties encountered in the use of web 2.0 tools, it is seen that the instructors have the difficulties most, not being able to use web 2.0 tools and internet issues in the distance education process. It can also be said that there are many teachers who have problems due to the time difference. Apart from these views, the instructors; It has also been determined that they have difficulties in choosing applications, students are not included in the course, lack of technical tools, students attack the firewall, and cannot access paid applications.

It has been observed that the instructors have positive and negative opinions about measuring and evaluating with web 2.0 tools in the distance education process. Some of the opinions that were found to be not valid and reliable when measurement and

evaluation were made with web 2.0 tools, were cheated, had quick results and had difficulties in measuring language skills.

To get more efficiency from web 2.0 tools, tutorials recommend as applications should be developed, interaction should be increased, infrastructure and technical tools should be strengthened, educators should be trained, language options should be increased, comprehensive curriculum should be created and applications should be free/reasonably paid.

Conclusion and Discussion

When the proficiency levels of the instructors teaching Turkish as a foreign language were examined in the use of web 2.0 tools, it was determined that 45.45% of the instructors had sufficient use. It has been determined that 36.36% of the instructors can use it with limited proficiency. Göker and İnce (2019) determined in their study that the participants would not have problems in accessing technology-based materials. In this context, instructors can access technology-based materials and use web 2.0 tools.

The instructors think that the more effective use of web 2.0 tools in education in the distance education process increases the efficiency. Görker and İnce (2019) revealed that those who learn the subject of 'statement' in Turkish in 3 Dakikada Türkçe, a web 2.0 tool, achieve higher academic success than those who learn with the traditional method.

The most common difficulties in the using of web 2.0 tools in distance education are the problem of not being able to use web 2.0 tools and the internet problem. In the research conducted by Karakuş (2020), it is stated that there are problems such as limited interaction in the distance education process, encountering technical problems, having a certain level of technological infrastructure and knowledge.

The instructors thought that the validity and reliability of measurement and evaluation with web 2.0 tools in the distance education process could not be ensured. Although there are many negative opinions in measurement and evaluation, there are also positive opinions as it gives quick results. According to Moyo (2020), although universities have started online teaching for some modules, they have not yet found ways to solve the problem of evaluating applications.

The instructors suggested application development in order to get more efficiency from web 2.0 tools in distance education. It is possible to encounter similar results in the research conducted by Alan and Can (2021) and Gök and Karademir (2020).